

kunne have lige faa godt Krav paa Befyttelse i deres Sag som de store, ja endog i høiere Grad end disse, som i Virkeligheden have forstaaet at drage hele Fabrikationen sammen paa een Haand, hvorved de kunne beherske Markedet og drage den fulde, størst mulige Nytte af Befyttelsen, idet de udelukke Konkurrence. Lad mig i Henjende til Kakao oplyse, at Konsumenterne, naar vi regne, at de omtrent betale Loldens Belsøb, nu for Tiden betale 14½ Dre pr. Pund Chokolade, medens de efter de tidligere Loosforslag vilde komme til at betale 16 Dre pr. Pund; det er altsaa omtrent 10 Procents Tillæg. Efter Regjeringsforslaget ville de derimod komme til at betale 25 Dre pr. Pund, hvilket udgjør en Forskjel mod nu af omtrent 70 Procent. Den høitærede Minister sagde igaar: Om man lægger 4 Dre til pr. Pund Kakao, gjør ikke Noget, men dertil vil jeg rigtignok for det Første bemærke, at det ikke gaar an at tage den foreslaaede Forhøielse som Udgangspunkt; man maa tage den nuværende Lold som Udgangspunkt. Den er nu 4 Skilling eller 8⅓ Dre; der var af tidligere Regjeringer foreslaaet et Tillæg af 3⅓ Dre, men selv om man fandt, at det kunde gaa an, følger ingenlunde deraf, at et Tillæg af 7⅓ Dre ogsaa kan gaa an, og at det ikke, som det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen) igaar faa stærkt fremhævede, vil virke i den Retning, at Indførslen af Kakao af den Grund vil aftage, og at de Folk, som bruge den, blive kjede af at betale deres Chokolade for dyrt, thi faa modvirker man Diemet. — Den høitærede Minister bemærkede, at det var meget vanskeligt at skjelne Sikorie fra andre Kaffesurrogater. Jeg skal i saa Henjende henvise til den aldeles bestemte Udtalelse fra Loldadministrationen, som foreligger i en Skrivelse fra en tidligere Finanzminister til Loldudvalget, og som gaar bestemt ud paa det Modsatte. Regjeringen havde uden Opfordring fra Loldudvalget i dette Thing selv foreslaaet at gjøre Forskjel imellem Sikorie og andre Kaffesurrogater. Loldudvalget spurgte da Ministeren, om det virkelig ogsaa kunde gaa an, og Ministeren svarede, støttet paa sine Sagembedsmænds Undersøgelser: Ja! det gaar fuldstændigt an; vi kunne baade fuldstændig skjelne derimellem, og der er ikke nogen-somhelst Marsag til at frygte for, at man skal blande Sikorie i Kaffen. — Endnu skal jeg kun henlede Opmærksomheden paa et enkelt Punkt, nemlig paa den ærede Ministers Udtalelse om Vinsforfalskning. Jeg kan umulig tro, at den høitærede Minister, naar han, som han gjorde igaar, erkjender, at der er Fare for, at Vinsforfalskningen vil tiltage ved Vintoldens Forhøielse, kan være ligegyldig for dette Punkt. Naar jeg og mine Medforslagsstillere ikke i tidligere Loosforslag have indført noget Forslag, som gik ud paa at hævne Vinsforfalskningen, ligger det ganske simpelt deraf, at det ikke har sin Plads i en Loldlov, men det

maa finde sin Fyldestgjørelse ved andre legislative og administrative Bestemmelser, til hvis Enteligheder dette Things Medlemmer umulig kunne tage Initiativet, men hvortil Regjeringen maa tage Initiativet. Jeg er ogsaa overbevist om, at en hvilken-somhelst Regjering, hvem det for Alvor laa paa Hjerte at faae Loldreforner gennemførte i noget større Omfang, og hvorved Vintolden blev forhøiet, maatte række sin Haand dertil. Vi have i sin Tid i vor Betænkning paa den bestemte Maade opfordret Regjeringen til at tage sig af denne Sag, og hvis jeg ikke huster meget feil, gjentog jeg ifjor under Forhandlingen en Bemærkning derom. Under alle Omstændigheder henviste jeg til den for 2 Aar siden afgivne Betænkning, i hvilken det er sagt paa en saadan Maade, at ingen Minister kunde være uvidende derom, og allermindst kunde bebreide os, at vi ikke have bragt Sagen frem. Det er os, der have høvedet Betydningen deraf, og naar der foreslaas en Forhøielse af Vintolden, maa man nødvendig, om ikke for Thingets saa for Sagens Skyld, komme med Forholdsregler mod Vinsforfalskning. — Jeg skal tillade mig at gjøre et Par ganske korte Bemærkninger til det ærede Medlem for Rjøbenhavnns 4de Valgkreds (Echarling). Han udtalte sig om, hvormeget af Loldens Nedsettelse der vilde komme Forbrugerne tilgode, og han kom derved til et Resultat, som overraskede mig noget. Han sagde nemlig, at naar Lolden paa Kaffe nedfattes med 6 Dre, vilde dette Belsøb ikke kunne deles i 4 Dele, og det vil altsaa kun blive 1 Dre pr. ¼ Pd., men derved glente det ærede Medlem Handelsfortjenerne. Loldbelsøbet forøges ogsaa ved denne, og naar Staten faar 6 β i Lold, forøges Varens Pris med 8 β eller saa omtrent. En Nedsettelse af Lolden med 6 Dre vil derefter have en Nedfattelse af 8 Dre pr. Pd. i Kaffens Pris til Følge, og man kan altsaa sige, at et halvt Fjerdingpund vil faae 1 Dre Nedsettelse. Hovedfeilen i det ærede Medlems Betragtning var imidlertid den, at han sagde, at den stigende Konkurrence, de mange Detailhandlere, vilde virke til, at Varerne bleve fordyrede. Det har jeg aldrig før hørt; Konkurrencen bevirker tværtimod, at Varerne blive billigere, og jo mere Handelen er monopoliseret paa den ene eller den anden Maade enten ved Lovgivningsforanstaltninger eller i det praktiske Liv, desto mere fordyres Varen. Det er ganske rigtigt, at den store Svigning, der har fundet Sted i Kaffepriserne, og navnlig den stærke Stigning af 80 pSt., som det ærede Medlem omtalte, ikke har øvet nogen mærkelig Indflydelse paa Forbrugen af Kaffe, men herved er dog at bemærke, at Forbrugen af Kaffe ikke er stegen i nogen betydelig Grad, og allerede det er ret mærkeligt. Hvorfor har imidlertid Prisstigningen ikke øvet nogen Indflydelse? Fordi Vælstanden og Forbrugen i det Hele taget er gaaet saa stærkt frem, som de ere. Derved har den